

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 5 cor. 40 banl.
Pe o jumătate de an 2 cor. 70 banl.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu

Foaie politică.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.
(Joia apare numărul de Dumineca.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibiu.

INSERATE

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr 12).

Un șir pețit prima-dată 14 banl, a două-ora
12 banl, a treia-ora 10 banl.

Probleme de mâne.

În cursul anilor ce se împlinesc de când se războiesc popoarele, probleme noi se lămuresc tot mai mult, cerând desăvârșirea lor în evoluția viitorului de mâne. Probleme ivite ca necesități lipsite de orice îndoială și răsărite din insuficiențele dovedite în cursul acestor doi ani de războire universală. Experiențele acestor timpuri au întărit convingerea acestor insuficiențe, simțite și înainte de războiu, dovedite în cursul lui. În șirul problemelor de mare importanță cari își așteaptă dezvoltarea în viitorul de mâne al popoarelor, în toate țările și la toate neamurile atinse de cataclism se accentuează cu tot mai multă insistență problema educației femeii în viitor.

Dacă în state culturale puternice s'a ridicat acest cuvânt, ivit în urma experiențelor prea puțin mulțumitoare ale zilelor de azi, popoarele mici, cari în toate timpurile au avut să lupte cu dificultăți uriașe pe toate terenele, nu-și pot face nici cel mai mic reproș de-a fi dovedit insuficiențe de aceasta natură. Alături de alte neamuri însă nici noi n'am fi justificați, dacă cu o conștiință trează nu ne-am da seama de munca neobosită ce ne așteaptă și activitatea fără preget, drept dezvoltare în evoluția puternică a neamurilor. Din acești doi ani răsturnători de pace și liniște, putem trage învățături folositoare, cari ne vor putea fi călăuze în direcția sănătoasă a dezvoltării culturale ce trebuie s'o pornim în interesul neamului nostru. Realitatea războiului ne-a trezit și evidențiat, că multă muncă ni-se cere și multe n'au fost așa cum au trebuit să fie. Și ne-am putut convinge că vom avea să îndeplinim mari îndatoriri pe cari suntem în drept să le efectuăm cu toată energia și stăruința de care dispunem.

Pe terenul complectării educației femeii, la noi s'a făcut prea puțin în trecut. Abia putem înregistra una ori două instituțiuni înființate în scopul

acesta. Pe teren practic, nu s'a făcut nimica ori aproape nimica. Singura școală specială de gospodărie casnică, după existență de câțiva ani, și-a sistat activitatea. Școli superioare pentru fete cu internat, avem în câteva centre din Ardeal și Ungaria. Dacă înființarea școlilor de specialitate reclamă capital și cheltuieli de cari instituțiunile noastre culturale nu dispun, nu s'ar putea cu mai puțină jertfă materială complecta clasele de studii, prin anexarea la acele internate de cursuri speciale practice de câteva luni sau un an cu menirea de-a introduce fetele eliberate de pe băncile școlii în toți ramii vieții practice de toate zilelele. Asemenea curs practic abia funcționează la una dintre internatele noastre, până când ne putem mândri cu multe altele totată de bine conduse și instalate.

Bineînțeles aceste cursuri ar trebui să fie de specialitate și foarte bine chibzuite. În Belgia, Germania, Elveția, state în cari învățământul practic al femeii este atât de dezvoltat și desăvârșit, asemenea cursuri sunt puse sub scutul statului și-al legilor școlare, fiind chiar în anume circumstanțe obligatoare, îndeosebi la sate. Dacă state culturale ca acestea au simțit necesitatea presantă a înființării acestor complectări de cunoștințe câștigate în școli, de ce n'am recunoaște că la noi asemenea instituțiuni ar avea dublă misiune de împlinit! Cu sărăcia și mijloacele modeste de cari dispunem noi românii, nu putem fi în deajuns scutiți de indolența din trecut. Trebuie să recunoaștem, că împotriva tuturor obstacolelor de ordin material s'a dat prea puțină importanță acestor stări de lucruri, asupra căror nu e desigur timpul oportun să stăruim și cari fără îndoială în viitor vor lua un avânt energic și bine chibzuit. O activitate ținută în cadre ori cât de modeste chiar condusă cu adâncă pricepere, care trebuie să fie motorul in-

tuitiv al preocupărilor noastre de natura acesata, fără îndoială că va aduce rezultate mult mai reale și va reuși să sădească roade trainice și adânc folositoare.

Iniințarea instituțiunilor cu menirea complectării educației femeii, trebuind să ținem seama de-un început de activitate, la noi mai mult decât la națiunile cu trecuturi bogate pe terenul acesta, cer o pricepere bine chibzuită și hotărâtă a scopului urmărit. Orice muncă începută și urmată fără scopul real luat drept lozincă, care va trebui să-i lumineze terenul de activitate ca un far, va fi energic risipită și-o frunză pe apă mânăată în voia valurilor care se pierd fără urmă. La un neam ca și al nostru, care nu se poate răzima pe bune stări materiale și pe baze consolidate în trecutul unei vieți culturale, trebuie să se țină seama îndeplinirii necesităților reclamate de viața de toate zilele, de circumstanțele direcției practice și reale ale traiului nostru, cari singure vor fi în drept să stabilească și precizeze un început sigur și neînfrânt în evoluția înaintării de mâne. Activitatea pornită în scopul aceste va însemna o izbândă lentă dar desigur reală și netăgăduită.

Aproape la toate neamurile și statele aceasta activitate este încredințată și depusă în mâinile femeii. Femeia română în felul cum va ști să-și desfășure drapelul de muncă, va însemna o pagină glorioasă pe terenul nostru cultural educativ fiind apreciată și sprijinită în toate epocile cari au să vie.

mirea conștiinței naționale a irlandezilor prin o astfel de falsificare a istoriei în școală nu reuși. Amintirea trecutului era prea vie și amară, iar politica prezentului prea fără nici-o considerație față de interesele naționale ale Irlandei.

Astfel libertatea învățământului n'a adus împăcarea între Anglia și Irlanda, dinpotrivă, a mărit aversiunea irlandezilor față de englezi. Pentru a da o nouă putere de viață limbii irlandeze »galice«, disprețuită și pornită spre degenerare și spre a-i scoate la iveală vechile comori de importanță culturală, se înființă în 1893 »liga galică«. Ea găsi muncitori neobosiți și între scoțienii protestanți și englezii imigrați d. e. Douglas Hyde, pe vestitul conducător politic Butt, apoi pe Parnell și Roger Casement. »Liga galică« a fost aceea, care a eluat introducerea limbii irlandeze în planul didactic elementar. Învățătorii școlii populare fură pregătiți în limba »galică« chiar și în seminariile protejate de stat. Cunoașterea limbii, culturii și istoriei naționale i-a dus pe învățătorii și academicienii irlandezi dela scopuri pur literare și limbistice, la îmbrățișarea unei politici de independență națională a irlandezilor. »Liga galică« trece încetul cu încetul în valurile celei mai radicale politici naționale, astfel încât d. e. la adunarea anuală ținută în 1911 la Londra, prezidentul ei își ține discursul de deschidere în limba »galică« și franceză, și nu englezește, căci englezeasca e prea comună pentru a o rosti un irlandez! Astfel răscoluții irlandezi iau numele de »Sinn Fein« adică »noi înșine« cu ocazia întemeierii confederațiunii lor. (1907). Câteva luni înaintea izbucnirii răscoalei irlandeze primară conducerea »ligei galice« câțiva din »Sinn Fein«.

Intre conducătorii voluntarilor irlandezi găsim o seamă de filologi cu renume, John Mac Neill, care la sfârșitul lui Mai fu condamnat la închisoare pe viață, a fost profesor la universitatea națională din Dublin. Dintre toți profesorii, el avea mai mare influință asupra studențimii, care constă mai toată din fii vechiului popor de țărani irlandezi. O parte mare a studenților intră între voluntarii irlandezi, dintre cari fură mulți condamnați în anul acesta.

Mulți studenți au adus cu sine spiritul acela de cea mai mare aversiune față de Englezi din școlile înalte catolice. Unii dintre conducătorii răscoalei recente fură profesori laici la școlile superioare, catolice. Directorii se nizuiră foarte puțin pentru a reținea pe învățătorii dela mișcarea națională, unii îi îmbărbătară chiar.

Revolta a fost pusă la cale și răspândită mai cu seamă de învățătorii școlii populare. Doi dintre conducătorii executați, mai mulți dintre ceice au căpătat închisoare pe viață sau au fost deportați, erau învățători. Instrucția era în multe școlile confesionale pronunțat antibritanică. Despre înzuirile Englezilor din ultimii ani de a depărta cea mai mare nedreptate față de Irlandezi, s'a vorbit în școală puțin, cu atât mai mult însă despre lungile și grelele suferințe ce le-au îndurat din partea Angliei, Sufletul sensibil și tânăr al băieților și fetițelor Irlandei fu umplut astfel de ură și neîncredere față de briti, pe de altă parte de o dorință ferbinte după o Irlandă liberă, neatârnată de Anglia.

Rescoalele și școala în Irlanda.

Rectorul universității engleze din Dublin a numit cu drept rescoala ligei »Sinn Fein« »rescoala învățătorilor«. Dupăcum se știe stăpânirea fără scrupul și egoistă a Angliei i-a despoiat pe irlandezii catolici deja de mult de școala proprie, ca să-i tâmpească astfel în mod sistematic și să-i ticăloșcă cu totul. De pe la mijlocul secolului trecut s'a văzut silită însă politica aceasta barbară, să cedeze față de rezistența irlandezilor și față de opinia publică a lumii civilizate. Astfel li se dau irlandezilor catolici în anul 1845 școlile neconfesionale elementare sprijinite de stat și li se permite întemeierea de școlile confesionale locale nesprijinite de stat, iar obligamentul de a cerceta școlile protestante încetează. Irlanda luptă acum cu mult rezultat, ca să-și recâștige înflorirea spirituală și materială de odinioară. Istoria aspră și îngrozitoare a Irlandei sub stăpânirea engleză însă nu fu uitată, ci din contră e propusă de pe toate catedrele. Se înțelege, că Anglia a încercat prin creșterea învățătorilor în seminare de stat și prin universitatea anglicană din Dublin (întemeiată în 1591!) să facă pe irlandezi să-și uite trecutul plin de suferințe și să aprecieze cu atât mai mult foloasele ce le aducea de acum înainte împăcarea. Era propagată o istorie comună a ambelor »națiuni surori«, în care se vorbea mult despre luptele săracilor mercenari irlandezi pentru Anglia. Dar ador-

DEPEȘI

Muniția României.

Cele 30 de vagoane de muniții.

Rusofili din țară fac mare șgomot în jurul sosirii unor vagoane de muniții din Rusia și natural, faptul este prezentat publicului ca un nou act de generozitate din partea preținșilor noștri »liberatori.

Totuși când se bate astfel toba, cum face »Universul« și alte ziare rusofile, în jurul unui tren de 30 vagoane, nu este un om cu judecată sănătoasă, care să nu dea din umeri.

În consumația enormă de muniții a războiului actual, aceste 30 de vagoane nu sunt decât o picătură de apă în mare și chiar dacă vor sosi și celelalte 30 pe cari le anunță presa rusofilă, ele tot nimic nu înseamnă.

Dar, în afară de aceasta, însăși aceste muniții sunt vechi și au fost depozitate luni întregi la Wladivostok până să ajungă la Iași,

Ele nu fac parte din comenzile cele mari ce au fost făcute fabricelor din apus de către guvernul nostru și suntem convinși — ca să nu spunem că suntem chiar documentați — că aceste muniții nu mai au o valoare militară serioasă.

Nu am fi voit să ridicăm glasul într'o chestie atât de delicată, căci nu suntem ca d. N. Filipescu care sădește neîncrederea în puterea militară a României, când dela înălțimea tribunei parlamentare — d. sa fost ministru de război — afirmă că nu avem o ghdulea mai mult, ca acum doi ani. În aceasta privință, guvernul singur știe ce are în magazii și nu ne aparține nouă să ne înscriem în falș, mai ales când el nu afirmă nimic.

Voim însă să tăiem scurt. Nu permitem rusofililor să înșele opinia publică cu specularea trenurilor de muniții, pe care Rusia, într'un acces de dubioasă generozitate, le lasă să se strecoare până la granița românească.

Să se bată toba cu depeșile agenției Westnik, slobod

Dar să se trâmbezeze sosiri de material, este nu numai un act incorect față de public, dar și o delațiune față de străinătate, a măsurilor noastre militare și legea interzice asemenea procedări condamnable.

Câte vagoane cu cereale au eșit până acum din România.

Din datele strânse de calea ferată se constată că în cursul lunii Iunie 1916 (stil nou) au ieșit din țară un total de 20551 vagoane cu cereale.

Aceste cifre cuprind după arătările acestor statistici lunare »cerealele și produsele măcinate, sosite și ieșite prin stațiunile de frontieră« în decursul unei singure luni.

Socotind traficul acestei luni cu acela din aceeași lună a anului trecut, vedem că diferența este de cel puțin patru ori mai mare: în anul 1915 s'au exportat 5538 vagoane față de 20551 în acest an și față de 21.460 în 1914 sau față de 25.120 în 1907. În zece ani socotind dela 1907—1916, cifra cea mai ridicată o dețin anii 1907 (25.120) vag. 1914 (21.460), 1910 (20.551). Alți ani rodnici înregistrează doar 15.702 vag. (1911) și 14.886 în 1913.

Deci un trafic îmbelșugat, în stil mare — de și calea transporturilor cu totul inversată. Căci — după cum o știe fiecare —

calca mării e de mult închisă, doar calea Dunărei, cu șlepurile. — de când războiul din Serbia a conținut prin încheierea primului capitol a tragediei poporului Sârb — a fost utilizată. Totuși și c. f. r. nu spune în statisticele sale că s'ar fi expedit peste hotare, pe calea apei,

Localitățile care dețin fruntea acestei statistici sunt: Palanca cu 3463 vagoane (în 1908—14: în 1909—12: în 1910—11 vagoane, în 1913 au fost 218); Brăila 3438 față de 1138 în 1015 și de 7486 față de 1807; Galați 2038 vag. față de 119 în anul trecut și de 3189 în 1907; Constanța 2069 față de 736 în 1911 și de 4628 în 1907.

Dela 1 Aprilie Iunie, s'au expedit 64.728 vagoane cereale-față 69.663 în acelaș timp a anului agricol 1907 (cel mai bun și cu cea mai ridicată cifră de export în anii normali 1907—1916), față de 61.417 în 1914 sau de 17.561 anul trecut.

Așa dar încă odată constatarea că exportul făcut în acest timp egalează pe acela din 1907, an agricol bun și de export liber pe uscat și pe apă.

Cifra cea mai mare o deține stațiunea Brăila care a exportat 11.042 vag. față de 20.854 în 1907; de 8000 în 1908, de 8545 în 1909; de 5416 în 1910; de 18.198 în 1911, de 12.154 în 1912; de 8255 în 1913 de 21.353 în 1914 și de 2704 în 1915. Apoi Palanca 9581 vag. față de 74 în 1907 sau 15 în 1908, ori de 35 și 31 în 1909 și 1910.

Burdujeni 6664 vagoane, Căineni 7671 Vârciorova 6031,

Galați 5482 vag. față de 7809 în 1907, 3459, în 1908, 3226 în 1909, 1295 în 1910, 2065 în 1914, 455 în 1915.

Predeal 4274, Cernavoda 4011 și așa mai departe — inversând toate datele de altă dată și toată desfășurarea mecanismului exportului de grâne de noi; — cifrele însă ajung a fi ca în anii cei mai buni, și cu atât mai avantajoase, cu cât s'au obținut prețuri întregite pentru tot felul de grâne.

Maiorul Moraht despre intrarea în acțiune a României.

Conducătorii armatei române par a fi destul de prudenți ca să încunjure consecințele unei legături cu Rusia. Dacă frontierele Italiei au fost cât se poate de nefavorabile pentru o ofensivă față de trupe brave și neînfrânte, granițele României transformate în teritor de luptă ar fi potrivite a pregăti un dezastru acestei țări.

Iar pe acesta nu l'ar putea împiedeca nici ajutorul alor o sută de mii de Ruși și nici concursul generalului Sarrail.

Consiliul de coroană în cartierul general rus.

Berlin. — „Vossische Zeitung“ anunță din Stockholm: Plecarea consiliului de miniștri complet în cartierul general a avut loc după ce Stuermer a supus țarului o telegramă mai lungă a lui Bark, care se află în Londra. În această telegramă se spune că guvernele englez și francez s'au pronunțat în contra încheierii operației financiare cu grupele financiare americane, dar ajutorul lor financiar depinde de anumite condiții, pe cari nici consiliul de miniștri nu le poate încuviința fără sancțiunea consiliului de coroană. Se pare că aceste condiții sunt mai ales de natură militară, deoarece au fost convocați la cartierul general și generalii Pau, Russki și Kurropatkin.

Periclitarea întregii aprovizionări a armatei ruse. — România nu va obține munițiuni dela Rusia.

Stockholm. — Se află din Petersburg că în cartierul general al țarului s'a ținut iar un consiliu de miniștri, la care au luat parte toți miniștrii. Obiectul consfătuirii a fost pericolul întregii aprovizionări a armatei.

Ministrul de lucrări publice Trepov a spus că transportarea munițiilor pe calea ferată cu linie simplă Arhaghelsk-Moscova este o problemă irezolvabilă, că nu se poate transporta decât o cincina parte din munițiile necesare actualmente: că în privința aceasta Rusia este avizată la bunăvoința străinătății; că numeroasele transporturi de răniți închid calea către front; că pe calea ferată Rakitnov-Kiew intră zilnic cincizeci de trenuri de răniți; că este de cea mai mare urgență să se completeze regimente de cale ferată, căci toate trupele disponibile se varsă pentru umplerea golurilor infanteriei.

Suvaiev a contrazis cu mare vehemență pe Trepov, zicând că lipsa de munițiuni însemnează să se părăsească toate succesele de până acum, că din cauza lipsei de hrană la front dispozițiunea soldatului rus a scăzut considerabil în ultimele săptămâni.

Sassonow a referit asupra protestului României cu privire la confiscarea munițiilor. Suvaiev a spus că predarea acestor munițiuni este imposibilă, deoarece ele se trimit deja la diferite corpuri de trupă.

Consiliul de miniștri n'a putut lua nici o hotărâre.

Luptele cu Rușii.

Budapesta, 24 Iulie. Trupele noastre, cari au luptat pe Măgura, le-am retras pe coama principală a Carpaților, deoarece ce le amenința un puternic atac rusesc dinspre sud-est de Tartarow. De altminteri situația e neschimbată.

Pe frontul lui Hindenburg s'au dezvoltat lupte uriașe.

Berlin 23 Iulie. Din știrile, ce au sosit despre atacurile rusești alaltăieri, reiese, că spre sud-est de Riga s'a încins o luptă, care întrece în înverșunare pe toate celelalte lupte de până acum, cari s'au dat pe frontul rusesc. Atacul s'a început dimineața la orele 10 după amiază, când s'a făcut o pregătire artileristică cu foc răpăitor de tunuri, care a ținut până după amiază la orele 4. Până seara la 10 apoi au încercat Rușii de trei ori cu o nemaipomenită vehemență să cucerească pozițiile nemțești, schimbând pe rând focul de tunuri cu atacurile infanteriei ce înainta în coloane grele. Toate atacurile lor au fost însă respinse în chipul cel mai sângeros.

Ovensiva anglo-franceză.

Berlin, 24 Iulie. Pe unele locuri între mare și valea Ancre a fost un viu foc. În ținutul Richelbourg am respins o trupă mai mare de recunoaștere.

Între Ancre și Somme atacurile de infanterie ale dușmanului ce s'au dat seara și noaptea pe frontul dintre Thiepval și Guilleumont, în repetite rânduri, după un foc de artilerie, au fost zădarnice. La Pozieres și spre vest, în pădurea Foureaux și la marginea vestică a satului Longueval atacurile s'au dezvoltat în lupte piept la piept. Între Guilleumont și Somme am zdrobit încercările de atac ale dușmanului, prin focul nostru de oprire. Spre sud de Somme nu s'au dat

decât câteva atacuri de către Francezi, după o pregătire uneori foarte puternică de artilerie, cu care am răspuns și noi. Atacurile s'au prăbușit (și noi am luat mai mulți ca 100 prizonieri, între ei câțiva ofițeri.

Ce-i la Verdun?

Beilin, 24 Iulie. În ținutul Meusei e un foarte puternic foc de artilerie. Spre est de râu, pe linia Fleury am respins trupe dușmane înarmate cu granate de mână, cari făceau serviciu de recunoaștere spre nord de fortul Tavannes. Spre sud de Damloup am câștigat teren spre satul Icourt și am luat prizonieri și pradă.

Nouii atacuri italiene.

Budapesta, 24 Iulie. — După câteva zile de liniște s'au încins alaltăieri din nou lupte înverșunate pe frontul din sudul văii Sagana. Italienii sprijiniți de cel mai aprig foc artileristic, au atacat în repetite rânduri. Noi i-am respins pretutindeni pricinindu-i cele mai grele pierderi. În aceste lupte s'au distins extraordinar al 7-lea batalion de vânători și reg, 17 de infanterie. Și în ținutul Paneveggio se estinde lupta. Atacul unei brigade italiene spre sud de Paneveggio l-am respins sângeros în acelaș timp, când s'a prăbușit atacul unui batalion italian împotriva înălțimei, ce se ridică spre nord de sat.

Informațiuni

Sibiu, 24 Iulie n.

Contribuiri la fondurile „Societății meseriașilor români din Blaj“. — a) La „fondul casei impreună cu hală de vânzare“: Zenovie Păclișan, bibliotecar și profesor de teologie Blaj, Liviu Stupinean, din. prilejul sfintirii de preot, câte 4 cor. Iosif Nicora, preot Albac, Iacob Domșa v. protopop Zlatna Ioan Rusan, proprietar Mercutea, Teodor Herman protopop Dej, Dr. Silviu Dragomir, profesor Sibiu, Dr. Ioan Mateiu referent școlar Sibiu, clericii: Emil Tatar. Traian Raicu, George Dănilă și Livin Crăciunean din prilejul hirotonirii întru preoți — câte 2 cor; Iuliu Bosoiu preot Obreja 1 cor.

b) La „fondul văduvelor și orfanilor de meseriași“, Bazil și Demetriu Turcu. comer-

cianți Blaj, întru vecinica pomenire a neuitatului lor părinte Demetriu Turcu senior, măiestru tăbăcar, câte 10 cor

Pentru daruri mulțumește G. Precup, prezident.

„Fluturi de Azur“. Despre un volum al lui Pavel Al. Macedonski scrie ziarul „Seara“:

„Fluturi de Azur“: cât de modest titlu, și cât de pline de poezie scrieri.

Un tânăr, un copil aproape, și cu aripi de azur el însuși — fiul marelui poet Alexandru Macedonski — a tors firul lor din raze de soare, și din razele de argint ale lunii, și a făcut din ele o împletură delicată cu totul, o dantelă ca cea pe care a țesut-o odinioară Arahue, și pe care, de atunci încoace poeți și prozatori ca André Theuriot, ca Pierre Loti.

Dar tipărirea acestei cărți este ea singură plină de farmec: ea s'a făcut fără știrea lui Alexandru Macedonski, care nici nu bănuia, că acest fiu al său a luat condeiul răstriștei literare ce i-a pricinuit, lui, așa de crude suferinți.

Caracteristica acestor așa zise nuvele, dar ce, mai pe drept cuvânt, ar trebui numite poeme, este frăgezimea, imagini pline de scânteeri tineri, și mult, foarte mult avânt sufletec.

Sfătuesc pe cetitorii cu simțiri delicate să se grăbească să împrumute de prin librării aripile de Azur ale lui Pavel Al. Macedonski și să zboare cu ele prin lumea boabelor de rouă ale dimineților primăvarațice ale soarelui mângâios, și ale lunii, care este un atât de magic flaut al melancoliei nopților prin aerul lila de pe la sfârșitul lui Aprilie sau de pe la începutul lui Maiu.

Volumul este însoțit cu o prefață a poetului Oreste. D. K.

Moartea d-nei Mitte Kremnitz. O telegramă din Berlin anunță moartea — în etate de 60 ani — a doamnei Mitte Kremnitz, literată bine cunoscută, care s'a remarcat ca colaboratoarea literară a Carmen Silvei, doar prin câteva traduceri și adoptări din românește.

D-na Kremnitz era văduva d-rului Kremnitz, care acum 20 de ani, a plătit cu viața sa devotamentul pentru M. S. Regele Ferdinand, pe atunci moștenitor al coroanei, bolnav de gripă infecțioasă.

Fiul defunctei, căpitanul Kremnitz din armata germană, după ce a luptat eroic pe front, este acum atașat militar la legația germană din Sofia. Dar înainte de război a ocupat aceiași funcțiune în București.

Atașatul militar român la Sofia oprit să debarce la Rusciuk. Atașatul militar român la Sofia căpitanul Țenescu a sosit săptămână trecută la Ramadan, de unde cu vaporul „Turnu Măgurele“ a trecut la Rusciuk.

Acolo un sergent din marina bulgară n'a dat voie atașatului român să debarce. Toate insistențele atașatului militar, ale d-lui Zverca polițaiul portului Ramadan și ale d-lui Cristescu polițaiul român din Rusciuk, au fost zadarnice, căci bulgarii spuneau că au ordin de a nu lăsa pe nimeni să debarce.

Atașatul militar s'a înapoiat la Giurgiu, de unde cu trenul a plecat spre București.

Prelegeri militare în școlile medii. Revista semioficioasă „Külügy Hadügy“ e informată că ministrul de honvezi în înțelegere cu ministrul de culte, la inițiativa luată de comandamentul suprem al armatei, a stabilit un plan pentru introducerea prelegerilor militare în școlile medii.

Ca material de învățământ în anul școlar 1916/17 ministrul de honvezi a stabilit în proiectul său, organizarea armatei problemele armatei, episoade din istoria războiului, lămurirea unor chestii militare, explicarea hărților de război și a semnelor cartografice.

Conform proiectului elaborat aceste prelegeri vor fi ținute în școlile medii de ofițeri activi sau în retragere, cari au fost timp mai îndelungat pe câmpul de luptă, având priceperea și experiențele necesare.

Act de mulțumită. Venerabilul prezident al partidului național român octogenarul Gheorge Pop de Basești, în solitudinea sa pentru așezămintele culturale ale neamu-

lui nostru și-a adus aminte și de „Societatea meseriașilor români din Blaj“, dăruind pentru scopurile Societății considerabila sumă de cor. 400. Conducerea societății exprimându-i cele mai călduroase mulțumiri, roagă pe bunul Dumnezeu să-i răsplătească cu bine și sănătate.

Blaj în luna Iulie 1916.

Gavril Precup
prezidentul societății

Membrii fondatori la „Societatea meseriașilor români din Blaj“ s'a înscris Octavian Banfi, profesor la liceul din Blaj.

Bancnote nouă à K 10. La 24 cr. Banca Austro-Ungară a pus în circulație bancnote nouă à K 10. Nouele bancnote au data de 2 Ianuarie 1915, sunt de 150 milimetri late și 80 milimetri înalte și au pe hârtie, provăzută cu marcă de apa, pe o latură textul nemțesc, iar pe cealaltă latură textul maghiar. Cele două laturi se deosebesc una de alta atât în ce privește culoarea, cât și desemnul.

In atențiunea celor ce călătoresc. Facem atenți pe ceice întreprind călătorii, că nu e consult să plece de acasă nime fără act de legitimație, scos dela autoritatea competentă (pretură, ori poliție), iar dacă cineva are pașaport în regulă pentru străinătate, nici cu acesta nu poate pleca nime la drum înainte de a fi provăzut pașaportul cu clausula autoriității locale (pretură, ori poliție), care clausulare e valabilă pe trei luni, ceace înseamnă, că pașaportul trebuie prezentat din trei în trei luni autorității locale, spre clausulare. Oameni cu pașapoarte în regulă, dar neclausulate de poliție, au fost oprți pe drum să nu călătorească mai departe și trimiși acasă pentruca să-și clausuleze pașapoartele.

O centrală pentru îmbrăcăminte, este proiectată a se înființa, după exemplul Germaniei, și în monarhia noastră. Scopul centralei ar fi a mijloci pe seama populațiunii mai sărace îmbrăcăminte necesară, pe lângă prețuri moderate.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu
Pentru editură responsabil: Ioan Heraș
Tiparul: „Tipografia Poporului“

Cele mai frumoase
Ilustrate
Vederi din Sibiu. Porturi naționale, ilustrate artistice și pentru orice ocazii, apoi
Hărții pentru scrisori
dela cele mai simple până la cele mai fine și mai moderne, în diferite calități și colori moderne se află, cu prețuri ieftine, în Librăria dela
„Foaia Poporului“
SIBIU.
Strada Măcelarilor Nr. 12
Probați numai odată și vă veți convinge

Mape de vânzare

Mapa Europei K 1-80
Rusiei cu Galiția 1-20
Franței cu Belgia 1-20
Țărilor balcanice 1-70

Se află de vânzare la

Administrația „FOAIA POPORULUI“

Pentru porto recomandat este a se adăuga 35 bani deosebit.

Spre orientarea nouilor abonați.

Cătră toți cetitorii noștri, inteligență și țărani dela sate, ne adresăm cu rugarea, să binevoiască a lăți cât mai tare foaia noastră în cercul cunoscuților lor.

„Foaia Poporului“ se poate abona: cea de Dumineca singură, ca și până acum, sau la oaltă cu cea de Marția și Sâmbăta. (Foilile de Marția și Sâmbăta nu se pot însă abona decât numai amândouă laolaltă). Prețul abonamentului este:

Foaia de Dumineca:

Pe un an K 5.40
Pe o jumătate de an „ 2.70

Foaia de Marția și Sâmbăta:

Pe un an 8—
Pe o jumătate de an 4—
Pe trei luni 2—
De acum până la Anul nou 6—

Cine dorește să cunoască „Foaia Poporului“, să ne scrie pe o simplă cartă postală, iar noi îi vom trimite momentan un număr de probă gratis din foaia de Dumineca, Marția sau Sâmbăta, dupăcum va dori

Numeri singuratici din Foaia Poporului

se află la următorii vânzători în orașele:

Abrud: Ioan Tengher	Dej: Mühlberg Jenő	Sănciori: Nicolae Răchișan
Alba-Iulia: Publius Murășan	Dobra: M. Hereșiu	Satul nou: Emilia Bogdan
Arad: Librăria Klein Mór	Ghioroc: Augustin Butariu	Sebeșul săesc: Librăria Erich Hutter
Băța: Ioan Belea	Hajmoskér: Librăria Szabó Károly	Sibiu: Librăria „Foaia Pop.“ Trafica Barbu
Beiuș: Librăria „Doina“	Hațeg: Nicolae Sbușchea	„ Herm. Frank
Bistrița: F. Stolzenberg	Hunedoara: Nicolae Țintea	„ Karl Engber
Blaj: Librăria Seminarială	Königsfeld-Brünn: Vilibald Sobol	„ Luise Knop
Brad: Librăria „Minerva“	Lipova: Onuț Moldovan	„ Laj. v. Nemeth
Brașov: „Erassoi Lapok“	Lugoj: Librăria Gh. Țăranu	Jahota
Brünn: Fried. Irrgang Brüder Wiltzek Arnold Borkovec Fany Endlicher	Orăștie: Weiss Dezső	I. Binder
Cluj: Petru Barișiu Grünfeld Jozsefné Jokai Tözsde Luday Tözsde	Oravița: Librăria I. E. Țieranu	Turda: Librăria Poporală
Deva: Libr. Schuller Albertné	Rădăuți: Samuel Harth	Vârșet: Amalia Kirchner
	Rășinari: Bucur Țincu	Viena: Comitetul de caritate al Capelei române pentru soldați rom. răniți. (le împarte gratis)
	Săliște: Dumitru B. Comșa	„ Ilie Radu, I Walfischg. 8
		Trafica A. Locatelli
		VII Mariabilferst. 72
		Vințul de jos: Filiala „Ardeleana“

În toate aceste locuri se află „Foaia Poporului“ în ziua primă sau a doua după trimiterea din Sibiu, dupăcum e departarea.

Foia de Joia-Dumineca costă 10 bani, cea de Marția și Sâmbăta 8 bani

Cine ar dori se vândă foaia, sau ne poate recomanda vânzătorii de foi în orașele și satele unde nu sunt, se binevoiască a scrie la Administrația „Foaia Poporului“, de unde va primi condițiile. De la vânzarea de foi se poate avea un câștig destul de bun.